

" نامه بی نقطه "

نامه‌ای است که مرحوم محمدخوش نویسنده و شاعر و الویری الاصل، مقیم چمرم، معروف به ساوهای، به امیرتومان خلج، "سیف السلطنه" نوشته است:

سرسلسله امرارا، کردگار احد، امروز سرمددهاد، دعاگو، محمد ساوهای که در کلک و مداد سا حرم، و در علم و سواد ماهر، ملک الملوک کلام و معلم مسائل حلال و حرام، در کل منازل محروسه، اسم و رسم دارم و در هر اصول موسم در عالم، در علم و حکم، مسلم کل امم، سرسلسله اهل کمالم، اما کو طالع کا مکار و کو مرد کرم؟ دل مرده آلام و هرم، کوه کوه درها در دل دارم، مدام درد نام و ام، علی الدوام در ورطه آلام و هرم، هر سحر و مناسد روا همه و سواس که مداح که گزدم؟ و کرا واسطه کار آرم؟ که میام را اصلاح دهد و دوسه ماهم آسوده دارد، مکرر داد کمال دادم و در مورد مدح معرکه ها کردم، همه گوهر، همه لاله، همه گل، همه عطار روح و همه سرور دل، اما کور را ^{طریق اول} مگانه آمد، طلا آسوده، ادراک آورده، احساس می کردم والا مساس گو آمده، آه، آه، علامه دهر ملوم و محمود عوام کل الجمال محمود، لاله الا لله و عده و عده، دل در گله مسدود دار، کار دهر همه عکس مدعا آمد، علاوه، همه زندها و سرامد کل معرکه ها، هر وسه مهر، در آرامگاه حمل در آمد، عالم و عام، لقا و کرام، صالح و طالع، صادر و وارد، مکرر و وارد، کودک و سالدار، گدا و مالدار، همه در اصلاح اهل و اولاد، که اطعمه دهر محاط گرد آورده حلوا و کاکه سرکه و ساکه کلم و کدو، الی دلمه و کوکو، همه در راه، مگر محمد ساوهای که در کل محروم و در حکم کل المعنوم اگر معادل سرباع، کرده، و دودرم، ارده گردد، حامد و مسرورم، مگر کرم سرکار اعلی، که سزا ولد و سزا الوالد، در او طلوع کرده، داد در سینه آمده دردها دوا، و او میا روا گردد:

سواء له الدرهم والمدر	کله طول عام کطول المطر
سواء علی الداع کل الامم	محل المعامد، مدار الکرم
ملک در سما مارح کار او	دل آرا همه کار و کردار او
همه عمر آسوده و کامکار	دهد مرد را کام دل کردگار
طول الله عمره و دمره ماعده و هلکة اعدائه و اعطه ماله و احسن اولاده و اکرم خلقه	

۱- از این شاعر خوشنویس شعر زیبای ترکی و فارسی و عربی باقی مانده است